

- 1 În ziua de 21.11.2011, în jurul orelor 15.30, agenții de poliție P și C, care intraseră în serviciul de menținere a ordinii și siguranței publice pe raza Mun. V., au fost sesizați prin stația de emisie-recepție de către ofițerul de serviciu, să se deplaseze la magazinul S din municipiu, deoarece agentul de pază a prins în flagrant o persoană care a comis un furt în timpul programului de lucru, când magazinul era deschis pentru clienți, respectiv pentru public.
- Agentii de poliție P și C s-au deplasat cu autoturismul din dotare la locul faptei, unde l-au găsit pe inculpatul L, care emana halenă alcoolică și care avea asupra sa două pachete de cafea, pe care le sustrăsese din magazinul S, în valoare de 30 lei.
- Atunci când P și C au dorit să îl conducă la sediul Poliției Mun. V, pentru efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de furt, conform procedurilor standard în astfel de cazuri, inculpatul L a afirmat că nu are nicio problemă în a merge la poliție pentru a da declarații, întrucât a mai fost și anterior, când a comis infracțiuni mai grave decât furtul a două pachete de cafea. Cu toate acestea, când au ajuns la sediul poliției, inculpatul a început să le adreseze lucrătorilor de poliție, injurii, expresii sfidătoare și amenințări cu acte de violență, reproșându-le că toată poliția e coruptă.
- Inculpatul L l-a lovit cu capul în zona feței pe agentul de poliție C. În momentul în care organele de poliție îl conduceau pe inculpat către ușa de intrare într-un birou, acesta s-a oprit și s-a sprijinit cu picioarele de tocul ușii, lovindu-l în zona feței pe agentul de poliție P, căruia a început să-i curgă sânge din nas.
- Injuriile, expresiile sfidătoare și amenințările cu acte de violență, conform declarației agenților de poliție P, C, au fost de natură să le inducă acestora o stare de teamă și insecuritate, deoarece îl cunoșteau pe inculpat de mai mult timp ca pe o persoană violentă, care a comis mai multe tâlhării.
- C a necesitat 10-12 zile de îngrijiri medicale, iar P a necesitat 21-25 de zile de îngrijiri medicale ca urmare a leziunilor produse prin loviturile aplicate de inculpat.
- Considerând că acțiunea organelor de ordine, prezentată mai sus, s-a întemeiat pe prevederile Legii nr.218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, care au fost respectate, inculpatul a comis următoarele infracțiuni:
- A. infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art.208 alin.1-art.209 alin.1 lit.e C. Pen., infracțiunea de ultraj, prevăzută de art.239 alin.1, alin.2 și alin.5 C. Pen., infracțiunea de ultraj, prevăzută de art.239 alin.1, alin.3 și alin.5 C. pen., două infracțiuni de sfidare a organelor judiciare, prevăzute de art.272 indice 1 C. pen.;
 - B. infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art.208 alin.1-art.209 alin.1 lit.e C. pen. infracțiunea de ultraj, prevăzută de art.239 alin.1, alin.2, alin.3 și alin.5 C. pen., cu aplicarea art.41 alin.2 C. pen., și două infracțiuni de sfidare a organelor judiciare, prevăzute de art.272 indice 1 C. pen.;
 - C. infracțiunea de tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.1-alin.2 lit.c C. pen., infracțiunea de ultraj, prevăzută de art.239 alin.1, alin.2 și alin.5 C. pen., infracțiunea de ultraj, prevăzută de art.239 alin.1, alin.3 și alin.5 C. pen., infracțiunea de sfidare a organelor judiciare, prevăzută de art.272 indice 1 C. pen.

Răspuns: A

- 2 Inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă de 7 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută de art.178 alin.1, alin.2 și alin.3 C. pen., și la două pedepse de câte 7 luni închisoare pentru săvârșirea a două infracțiuni de vătămare corporală din culpă, prevăzute de art.184 alin.2 și alin.4 C. pen.
- În temeiul legii de grațiere, legal aplicată în speță, s-a constatat că doar ½ din pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de ucidere din culpă este grațiată, inculpatul urmând să execute restul de 3 ani și 6 luni, rămas negrațiat.
- În temeiul art.33 lit.b și art.34 lit.b din Codul penal, inculpatului i s-a aplicat pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare.
- Referitor la modalitatea de executare a pedepsei rezultante:
- A. se poate dispune suspendarea executării sub supraveghere;
 - B. se poate dispune suspendarea condiționată a executării;
 - C. se va dispune executarea conform dispozițiilor art.57 din Codul penal.

Răspuns: C

- 3 Inculpata, aflată într-o relație de concubinaj, a născut la 03.04.2013 pe minora V. Ca urmare a relației tensionate cu concubinul, care a refuzat să recunoască faptul că este tatăl natural al minorei, inculpata a lovit-o pe minora în vârstă de 2-3 săptămâni cu palmele peste cap și corp. În urma violențelor fizice, minora a rămas parțial paralizată, cu începere din data de 20.04.2013, conform declarațiilor martorilor și ale inculpatei. În pofida acestei situații, inculpata a continuat exercitarea de violențe asupra minorei și în zilele de 25 și 26 aprilie 2013, cauzând astfel decesul victimei care a fost constatat în dimineața zilei de 27 aprilie 2013. În cauză s-a dovedit și faptul că inculpata a lovit-o pe minora în mod repetat cu palma peste cap și restul corpului, inclusiv în zilele de 25 și 26 aprilie 2013, când a presat-o cu mâna în zona gâtului, constatând decesul acesteia în dimineața zilei de 27 aprilie 2013. **Fapta săvârșită /Faptele săvârșite de inculpată constituie:**

- A. infracțiunea de omor calificat și deosebit de grav, prevăzută de art.174 alin.1, art.175 alin.1 lit.c și d și art.176 alin.1 lit.a C. Pen.;
- B. infracțiunea de omor calificat și deosebit de grav, prevăzută de art.174 alin.1, art.175 alin.1 lit.c și d și art.176 alin.1 lit.a C.Pen., în concurs cu infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului, prevăzută de art.306 C. Pen.;
- C. infracțiunea de pruncucidere, prevăzută de art.177 C. pen.

Răspuns: B

- 4 În noaptea de 26/27.11.2012, în baza unei înțelegeri prealabile, împreună, prin violență și amenințare, inculpații A și B au depozitat-o pe victima V de un laptop, suma de 40 lei și un telefon mobil marca iPhone. Fapta a fost comisă la stâna situată în mijlocul câmpului. Pentru a ascunde comiterea infracțiunii descrise, inculpații s-au hotărât să o ucidă pe victimă. Astfel, inculpații au lovit-o pe victimă în zona capului după care au aruncat-o într-o fântână părăsită, în timp ce victima îi ruga să îi cruțe viața. Victima a continuat să strige din fântână, rugându-i pe inculpați să o scoată de acolo pentru că nu are de gând să se ducă la poliție. Inculpații au aruncat benzină peste victimă și i-au dat foc. Acțiunea a avut drept urmare moartea victimei, cadavrul fiind descoperit la data de 30.11.2012.

Faptele comise de inculpații A și B cu privire la victima V constituie:

- A. infracțiunea de omor deosebit de grav, prevăzută de art.174 alin.1, art.176 alin.1 lit.a și lit.d C. pen., infracțiunea de tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.1, alin.2 lit.b și alin.2 indice 1 lit.a C. pen.;
- B. infracțiunea de omor deosebit de grav, prevăzută de art.174 alin.1, art.176 alin.1 lit.a și lit.d C. pen., infracțiunea de tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.1, alin.2 lit.b, lit.c, alin.2 indice 1 lit.a și alin.3 C. pen.;
- C. infracțiunea de omor deosebit de grav, prevăzută de art.174 alin.1, art.176 alin.1 lit.d C. pen., infracțiunea de tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.1, alin.2 lit.b, lit.c, alin.2 indice 1 lit.a C. pen.

Răspuns: A

- 5 La data de 09.05.2010, inculpatul a provocat scandal, tulburând grav ordinea și liniștea publică în discotecă. Conform fișei de cazier judiciar, inculpatul a suferit mai multe condamnări la pedeapsa închisorii, pentru infracțiuni de furt calificat, săvârșite ca major. Astfel, prin sentința penală nr.80/1997 a Tribunalului, definitivă la data de 30.01.1997, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 4 ani închisoare. Inculpatul a început executarea pedepsei, aceasta fiind considerată ca executată la 30.01.2001. Apoi, prin sentința penală nr.825/2000 a Judecătorei, definitivă la 17.04.2000, inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă de 3 ani închisoare. În baza art.33 lit.a, art.34 lit.b C. pen., această pedeapsă a fost contopită cu pedeapsa aplicată prin Sentința penală 80/1997, stabilindu-se o pedeapsă rezultantă de 4 ani închisoare. Inculpatul a început executarea pedepsei rezultante, care se consideră ca executată la data de 17.04.2004. **Pentru infracțiunea săvârșită de inculpat în data de 09.05.2010:**

- A. se reține recidiva postexecutorie;
- B. se reține recidiva postcondamnată;
- C. nu se reține starea de recidivă.

Răspuns: C

- 6 Partea vătămată, majoră, a plecat din club, în jurul orei 3 dimineața, cu intenția de a merge la prietena la care locuia. Pe drum a fost ajunsă din urmă și oprită de inculpatul A., care, în urma discuției cu B, se hotărăște să aibă un raport sexual cu victima. A i-a spus victimei că dorește să fumeze o țigară împreună și să stea de vorbă în parcul din apropiere.

Ca urmare a refuzului părții vătămate de a merge în parc, inculpatul A a imobilizat-o, i-a răsucit mâna la spate, a prins-o de păr și a lovit-o, forțând-o astfel să traverseze strada și să intre în parc.

Inculpatul a lovit-o pe partea vătămată în cap și în față, provocându-i hemoragie.

De cei doi s-a apropiat inculpatul B, care i-a pus mâna la gură părții vătămate, împiedicând-o să mai strige, și a ținut-o de păr pentru a o imobiliza. În acest timp, inculpatul A continua să o lovească pentru a-i anihila rezistența.

În timp ce inculpatul A o ținea de mâini, aplecată de mijloc spre el, inculpatul B a dezbrăcat-o de pantaloni și de lenjeria intimă, și a întreținut un raport sexual anal cu partea vătămată. În același timp, inculpatul A a obligat-o pe partea vătămată să întrețină raport sexual oral cu el.

Partea vătămată a suferit leziuni care au necesitat 5-6 zile de îngrijiri medicale.

Faptele săvârșite asupra părții vătămate constituie:

- A. pentru ambii inculpați, infracțiunea de viol, prevăzută de art.197 alin.1 și alin.2 lit.a C. pen.;
- B. pentru inculpatul A, infracțiunea de viol, prevăzută de art.197 alin.1 și alin.2 lit.a C. pen., iar pentru inculpatul B, infracțiunea de perversiuni sexuale, prevăzută de art.201 alin.1 și alin.4 C. pen.;
- C. pentru ambii inculpați, infracțiunea de perversiuni sexuale, prevăzută de art.201 alin.1 și alin.4 C. pen.

Răspuns: A

- 7 Inculpata a fost salariată a societății comerciale SC, în perioada 22 aprilie 1996 - 14 decembrie 2012, ca inginer proiectant, calitate în care, conform obiectului de activitate al societății, a desfășurat activitatea de proiectare instalații, rețele și echipamente, construcții civile, industriale și edilitare, specializându-se în întocmirea documentației necesare pentru obținerea de către clienții societății a avizelor ori autorizațiilor de securitate la incendiu pentru diferite imobile.

La 15 decembrie 2012 inculpata a fost încadrată la Inspectoratul pentru Situații de Urgență Județean (ISUJ), cu gradul de căpitan, și a fost repartizată ca ofițer specialist I la Compartimentul de avizare/autorizare din această instituție, dobândind astfel calitatea de funcționar public.

Atribuțiile inculpatei în cadrul ISUJ constau în verificarea documentațiilor depuse de solicitanți pentru obținerea avizelor sau autorizațiilor de securitate la incendiu, ce îi sunt repartizate de adjunctul inspectorului șef, întocmirea unui referat cu concluziile rezultate și cu propunerile privind emiterea ori respingerea motivată a avizului ori a autorizației. Referatul este verificat de șeful Compartimentului de avizare/autorizare, după care este vizat de adjunctul inspectorului șef și aprobat de șeful inspectoratului. După parcurgerea întregii proceduri, șeful inspectoratului semnează avizul ori autorizația, care trebuie întocmite tot de inculpată.

La 17 iulie 2013, societatea comercială SC a depus la ISUJ documentația necesară pentru obținerea avizului de securitate la incendii pentru un imobil. Inculpata a efectuat verificările necesare și a propus, prin referatul din 18 iulie 2013, emiterea avizului. Propunerea a fost însușită de superiori la aceeași dată, când avizul a și fost acordat pe fișa tehnică.

Societatea comercială SC a încasat onorariul convenit pentru documentația întocmită și depusă la ISU, după obținerea avizului, conform contractului de prestări servicii încheiat cu clientul său, beneficiarul lucrării.

Fapta/faptele inculpatei constituie:

- A. infracțiunea prevăzută de art.11 alin.1 și alin. 2 din Legea nr.78/2000;
- B. infracțiunea prevăzută de art.253 indice 1 C.pen.;
- C. infracțiunea prevăzută de art.11 alin.1 și alin.2 din Legea nr.78/2000 și infracțiunea prevăzută de art.253 indice 1 C.pen., aflate în concurs.

Răspuns: B

- 8 M este consilierul vicepreședintelui AVAS, instituție care are atribuții în monitorizarea procesului postprivatizare.

În temeiul atribuțiilor de serviciu, M participă în calitate de invitat la ședințele Colegiului director, unde asistă la lucrările acestuia, fără a participa la dezbateri și fără a avea drept de vot cu privire la problemele supuse dezbaterii. M nu formulează propuneri Colegiului director și nu are în subordine compartimentele implicate în formularea și semnarea propunerilor supuse dezbaterii Colegiului director.

Inculpatul AB nu și-a respectat obligațiile asumate prin contractul de privatizare încheiat cu AVAS cu privire la o societate comercială, astfel încât a solicitat AVAS încheierea unui act adițional prin care să fie eliminate pactele comisorii din contract.

Pentru încheierea unui astfel de act adițional, este necesară aprobarea Colegiului director al AVAS. Inculpatul AB a intrat în legătură cu M și, pe fondul discuțiilor generate de problemele ce urma să fie rezolvate la nivelul A.V.A.S. de către Colegiul director, referitoare la nerespectarea obligațiilor asumate prin contractul de privatizare, M a solicitat o sumă cuprinsă între 10.000 și 15.000 euro, pentru ca, în schimbul acestei sume, să-i influențeze pe membrii Colegiului director în sensul rezolvării tuturor problemelor create de AB prin nerespectarea contractului de privatizare.

Inculpatul AB i-a remis lui M suma de 15.000 euro în acest scop.

Fapta inculpatului AB constituie:

- A. complicitate la infracțiunea de luare de mită;
- B. infracțiunea de dare de mită;
- C. infracțiunea de cumpărare de influență.

Răspuns: C

- 9 Prin sentința penală din 21.12.2007 a Tribunalului C, definitivă la data de 10.10.2008, inculpata a fost condamnată la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.2 C. pen., cu aplicarea art.41 alin.2, art.74 alin.1 lit.a C. pen. și la pedeapsa de 1 an și 10 luni închisoare pentru infracțiunea de trafic de persoane, prevăzută de art.12 alin.2 lit.a din Legea nr.678/2001, cu aplicarea art.41 alin.2 C. pen., art.74 alin.1 lit.a C. pen. În temeiul art.33 lit.a, art.34 lit.b C. pen. s-a stabilit să execute o pedeapsă rezultantă de 2 ani închisoare. În temeiul art.86 indice 1 C. pen. s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe durata termenului de încercare de 5 ani.

Prin sentința penală din data de 27.05.2013, Tribunalul a dispus revocarea beneficiului suspendării executării sub supraveghere deoarece condamnată s-a sustras măsurilor de supraveghere stabilite de instanță, sentința rămânând definitivă la data de 01.09.2013. S-a emis mandatul de executare la data de 01.09.2013.

În ceea ce privește posibilitatea emiterii unui mandat european de arestare de către autoritățile judiciare române, se constată că:

- A. nu sunt îndeplinite condițiile privitoare la durata pedepsei și la neîmplinirea termenului de prescripție a executării pedepsei;
- B. este îndeplinită condiția privitoare la durata pedepsei și neîmplinirea termenului de prescripție a executării pedepsei;
- C. nu este îndeplinită condiția privitoare la durata pedepsei.

Răspuns: B

- 10 La 28.08.2013, T a fost depistat în camera de vizite a Penitenciarului P, având asupra sa un pachetel conținând 6 bile cu substanță pulverulentă în greutate de 10,5 grame. Potrivit datelor furnizate de Laboratorul central de analiză și profil al drogurilor, substanța este heroină (drog de mare risc). Din probele administrate în cauză a rezultat că R, deținut în Penitenciarul P, l-a determinat pe T să procure heroina pe care R urma să o vândă altor deținuți. De asemenea, R i-a furnizat lui T informațiile necesare cu privire la persoana de la care urmează să cumpere heroina și cu privire la modul de disimulare a pachetului astfel încât să nu fie prins la intrarea în Penitenciarul P.

Faptele comise de inculpații T și R constituie:

- A. pentru ambii inculpați, infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art.2 alin.1 și alin.2 din Legea nr.143/2000, cu aplicarea art.14 alin.1 lit.c din Legea nr.143/2000;
- B. pentru ambii inculpați, tentativă la infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art.20 C. pen., raportat la art.2 alin.1 și alin.2 din Legea nr.143/2000, cu aplicarea art.14 alin.1 lit.c din Legea nr.143/2000;
- C. pentru inculpatul T: trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art.2 alin.1 și alin.2 din Legea nr.143/2000, cu aplicarea art.14 alin.1 lit.c din Legea nr.143/2000, iar pentru inculpatul R: instigare la trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art.25 C. pen. raportat la art.2 alin.1 și alin.2 din Legea nr.143/2000, cu aplicarea art.14 alin.1 lit.c din Legea nr.143/2000.

Răspuns: C

- 11 Prin hotărârea din 20.02.2013 instanța de apel a respins ca nefondate apelurile inculpaților AB și CD împotriva sentinței penale nr. 4321/30.11.2012 a Tribunalului X.
- Aceeași instanță a admis însă apelul procurorului în legătură cu inculpații EF și AB, prezenți la dezbateri, a desființat în parte sentința atacată și, rejudecând în fond, a înlăturat în cazul acestora disp. art. 10 alin. 1 teza I din Lg. 241/2005, dispunând astfel condamnarea fiecăruia dintre aceștia la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea în concurs a infracțiunilor prev. de art. 9 alin. 1 lit. a din Lg. 241/2005 și de art. 290 Cod penal.
- Prin recursul declarat în 1.03.2013, motivat prin memoriu scris în 25.03.2013, inculpatul AB a invocat cazurile de casare 17 indice 2 și 14 de la art. 385 indice 9 Cod procedură penală, criticând decizia dată în apel sub aspectul greșitei înlăturări a disp. art. 10 din Lg. 241/2005 și a greșitei individualizări a pedepsei (pe care o consideră prea aspră întrucât nu i-au fost reținute circumstanțe atenuante), solicitând casarea și menținerea hotărârii tribunalului.
- La rândul său, prin recursul declarat și motivat în 4.03.2013 (luni), inculpatul EF a invocat cazul de casare prev. de art. 385 indice 9 pct. 18 Cod procedură penală, solicitând în principal achitarea pe motivul că situația de fapt reținută de instanțe nu se confirmă probator, iar în subsidiar individualizarea, prin reținerea disp. art. 74 lit. a și c Cod penal.
- Reținând că faptele inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor cu care instanța a fost sesizată și judecând cauza la termenul din 28.03.2013, Înalta Curte de Casație și Justiție:
- A. va respinge recursul lui EF ca nefondat și al lui AB ca tardiv;
- B. va respinge ambele recursuri ca nefondate;
- C. va admite ambele recursuri.

Răspuns: C

- 12 Prin încheierea din 24 august 2011 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, Secția penală, s-a dispus admiterea sesizării formulate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia și, în consecință, s-a admis cererea de preluare a judecății formulată de Tribunalul Districtual din Koper - Republica Slovenia, referitoare la inculpatul N.L., cetățean român, domiciliat în Municipiul Deva, trimis în judecată sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 251 alin. (3) Codul penal al Republicii Slovenia, incriminată în art. 288 alin. (1) Codul penal român.
- S-a stabilit competența de soluționare a cauzei pe fond în favoarea Judecătoriei Deva.
- Ulterior, prin sentința penală nr. 1489 din 25 octombrie 2011 pronunțată de Judecătoria Deva, s-a dispus, în baza art. 39 alin. (1) și art. 42 Cod procedură penală raportate la art. 128 alin. (6) din Legea nr. 302/2004, admiterea excepției necompetenței materiale a Judecătoriei Deva și declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel Alba Iulia.
- Înalta Curte de Casație și Justiție, examinând conflictul de competență în baza actelor cauzei, stabilește că instanța competentă este:
- A. Curtea de Apel Alba Iulia;
- B. Judecătoria Deva;
- C. Tribunalul Hunedoara.

Răspuns: B

- 13 Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria X. s-a dispus trimiterea în judecată în stare de libertate, a inculpatului A.B., în lipsă, pentru infracțiunea prev. de art. 208 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art. 37 alin.1 lit. a Cod penal.**
Pe parcursul urmăririi penale învinuitul a fost audiat în această calitate și, la aceeași dată, i s-au adus la cunoștință învinuirea și drepturile.
Ulterior, învinuitul s-a sustras urmăririi penale. Pe parcursul cercetării judecătorești inculpatul a fost legal citat, la adresa de domiciliu, unde mama acestuia a declarat că nu cunoaște unde se află inculpatul, acesta fiind chemat în fața instanței și cu mandat de aducere, însă s-a sustras cercetării judecătorești.
Inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă de 2 ani închisoare cu executare, hotărâre rămasă definitivă prin neapelare, fiind emis mandatul de executare a pedepsei închisorii.
Pentru executarea mandatului a fost emis, de Judecătoria sectorului 2 București, un mandat european de arestare, în baza căruia, AB a fost arestat de către autoritățile judiciare din Belgia.
Inculpatul A.B. a formulat cerere de rejudecare după extrădare.
Ce va decide instanța de judecată:
- va respinge cererea de rejudecare, întrucât petentul a avut cunoștință de existența procedurilor penale ce îl priveau;
 - va admite cererea de rejudecare, întrucât s-a constatat încălcarea dreptului la un proces echitabil, judecata având loc în lipsa persoanei condamnate;
 - va admite cererea, instanța fiind obligată să dispună în mod automat rejudecarea, fiind îndeplinite condițiile referitoare la existența hotărârii definitive de condamnare, la judecata în lipsă și la extrădarea condamnatului.

Răspuns: A

- 14 Curtea Constituțională a fost sesizată cu judecarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin.4 indice 1 din Codul de procedură penală, prin care, în opinia celui care a formulat sesizarea, prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin.(1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 21 alin.(3) referitor la dreptul la un proces echitabil.**
Excepția a fost ridicată într-un dosar al DIICOT în care s-au făcut cercetări pentru săvârșirea unor infracțiuni de înșelăciune, prev. de art. 215 alin.1-3 și 5 din Codul penal, infracțiuni prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, de Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate și de Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor.
S-a motivat că, în timp ce unii cetățeni, învinuiți de infracțiunea de înșelăciune cu un prejudiciu de peste un milion de euro, sunt cercetați în faza de urmărire penală de procurorii Direcției Naționale Anticorupție, alți cetățeni învinuiți și de săvârșirea unei infracțiuni conexe care atrage competența DIICOT vor fi cercetați de această din urmă structură.
Soluționând excepția de neconstituționalitate, Curtea a decis:
- a respins excepția, ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și la dreptul la apărare;
 - a respins excepția, ca neîntemeiată, considerând că nu se încalcă dispozițiile referitoare la accesul liber la justiție și la dreptul la apărare;
 - a respins excepția invocată, ca neîntemeiată, întrucât în cazul cercetărilor făcute de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt îndeplinite exigențele referitoare la respectarea drepturilor specifice unui proces echitabil ori la egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața autorităților.

Răspuns: C

- 15 Prin rechizitoriul din 22.10.2011, au fost trimiși în judecată inculpații A.S., A.M. și D.A., reținându-se că A.S. a pretins de la inculpatul D.A. remiterea unor foloase materiale necuvenite, lăsând să se creadă că are influență pe lângă un funcționar public, primind în perioada mai 2009 - septembrie 2011, suma totală de 250.000 lei, disimulată prin încheierea a două contracte de asistență juridică, între societatea inculpatului D.A., societatea comercială G. și cabinetul de avocatură al inculpatei A.M, soția inculpatului A.S.

Prin sentința nr. 1 din 13.09.2012 pronunțată de Curtea de Apel X, Secția penală, s-a dispus condamnarea inculpatului D.A. pentru săvârșirea în concurs a infracțiunilor de trafic de influență, spălare de bani și fals în înscrisuri sub semnătură privată, instanța făcând aplicarea dispozițiilor art. 320 indice 1 din Codul de procedură penală, urmând ca acesta să execute o pedeapsă rezultantă de 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 71 și 64 lit. a și b din Codul penal.

În baza art. 348 raportat la art. 170 Cod procedură penală, s-a dispus anularea contractelor de asistență juridică din 1 iulie 2008 și din 1 iulie 2009 încheiate între cabinetul individual de avocatură A.M. și societatea comercială G., precum și a facturilor în original, emise de cabinetul individual de avocatură A.M. către societatea comercială G. în perioada 2009 - 2011. Cauza a fost disjunsă față de A.S. și A.M.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs, în termen legal, inculpații A.S. și A.M. criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Reprezentantul parchetului a invocat excepția inadmisibilității, întrucât a apreciat că recurenții A.S. și A.M. nu pot avea o atare calitate procesuală, motivat de faptul că prin hotărârea pronunțată acestora nu li s-a produs niciun fel de vătămare, vătămarea neputând fi urmarea pronunțării unei soluții care vizează condamnarea altei persoane, respectiv a inculpatei D.A.

Soluționând recursul, Înalta Curte de Casație și Justiție urmează a dispune astfel:

- A. admite excepția invocată de către reprezentantul parchetului și, respingând recursurile ca neîntemeiate, menține hotărârea atacată;
- B. respinge excepția inadmisibilității și admite recursul ca întemeiat, desființează în parte sentința atacată și trimite cauza spre rejudecare Curții de Apel X în vederea reunirii cu dosarul în care sunt inculpați A.S. și A.M.
- C. unește excepția cu fondul și respinge recursul ca inadmisibil, fiind formulat de persoane fără calitate.

Răspuns: B

- 16 Prin rechizitoriul Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție s-a dispus trimiterea în judecată a mai multor inculpați și scoaterea de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ de 1000 lei amendă față de mai mulți învinuiți printre care și învinuita CC, în baza art. 10 alin.(1) lit. b indice 1 Cod procedură penală pentru infracțiunea prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 10 lit. b din Legea nr. 78/2000.

Învinuita CC a formulat plângere împotriva soluției dispuse față de ea, motivând că fapta săvârșită nu este prevăzută de legea penală.

Plângerea a fost respinsă de procurorul șef al Secției.

În procedura prevăzută de art. 278 indice 1 Cod procedură penală, instanța:

- A. pronunță o soluție conform art. 278 indice 1 alin. 8 lit. c Cod procedură penală;
- B. prin încheiere admite plângerea formulată de petiționara C.C, desființează soluția de scoatere de sub urmărire penală și de aplicare a sancțiunii cu caracter administrativ a amenzii și trimite cauza procurorului în conformitate cu art. 278 indice 1 alin 8 litera b Cod procedură penală;
- C. solicită precizarea poziției petiționarei, respectiv dacă urmărește menținerea soluției de scoatere de sub urmărire penală și schimbarea temeiului acesteia și în consecință dispune schimbarea temeiului scoaterii de sub urmărire penală conform art. 278 indice 1 alin. 8 lit. b Cod procedură penală.

Răspuns: C

- 17 Prin sent. penală nr. 252 din 7.12.2001 Judecătoria Z a dispus condamnarea inculpatului AA la pedeapsa de 6 luni închisoare pentru infracțiunea de violare de domiciliu, prev. de art. 192 al. 1 Cod penal, pedeapsă a cărei executare a fost suspendată condiționat în baza disp. art. 81 Cod penal. Tribunalul a respins ca nefondat apelul inculpatului în data de 7.10.2002 iar pedeapsa a rămas definitivă prin nerecurare.
- Sesizând apariția legii de grațiere 543/2002 (publicată în Mon. Of. nr. 726/4.10.2002), care prevedea grațierea în întregime a pedepselor de până la 5 ani închisoare (inclusiv pentru infracțiunea de violare de domiciliu în varianta simplă) mama condamnatului AA, care între timp plecase în străinătate la muncă, a formulat în numele acestuia, în 10.11.2002, contestație la executare potrivit disp. art. 461 lit. d Cod procedură penală.
- Judecând la prim termen cererea, cu AA prezent la dezbateri, dar fără să fie audiat, instanța a respins-o ca fiind formulată de o persoană fără calitate.
- În aceste condiții hotărârea pronunțată este:
- A. nelegală, contestația la executare fiind inadmisibilă în acest caz;
 - B. nelegală, cauza trebuind să se judece doar în prezența unui avocat deoarece limitele de pedeapsă ale infracțiunii ce a atras condamnarea impuneau acest lucru;
 - C. legală, mama condamnatului neavând vocație să formuleze contestație în numele fiului ei.

Răspuns: A

- 18 Prin încheierea nr.1718 din 29 martie 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis cererea de strămutare formulată de petiționarul Ș.E. și a dispus strămutarea judecării cauzei, având ca obiect recursurile formulate împotriva sentinței nr.1983 din 7 mai 2011 a Judecătoriei Craiova, în favoarea Tribunalului Vâlcea.
- Tribunalul Vâlcea, prin decizia penală nr.777 din 24 iunie 2012, a admis recursurile declarate de procuror și partea vătămată Ș.E. împotriva sentinței menționate și a dispus trimiterea cauzei la Judecătoria Craiova pentru rejudecare.
- Prin sentința penală nr. 3785 din 9 septembrie 2012, Judecătoria Craiova și-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Râmnicu-Vâlcea care, la rândul ei, prin sentința penală nr.1087 din 30 octombrie 2012, și-a declinat competența în favoarea Judecătoriei Craiova.
- În regulatorul de competență ivit, instanța supremă va hotărâ:
- A. competența aparține Judecătoriei Craiova;
 - B. competența aparține Judecătoriei Râmnicu-Vâlcea;
 - C. fiind alternativă, competența aparține oricăreia dintre cele două, însă va ține cont de principiul bunei administrări a justiției.

Răspuns: B

19 În data de 01.01.2003 s-a dispus începerea urmăririi penale față de învinuitul M.M. pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, reținându-se că începând cu 01.01.2002 învinuitul, în calitate de administrator al SC 450 SRL, a efectuat operațiuni comerciale generatoare de venituri pe care nu le-a înregistrat în documentele contabile ale societății și nu le-a declarat autorităților fiscale.

În luna ianuarie 2011 procurorul a autorizat folosirea investigatorilor sub acoperire care l-au contactat pe învinuit în urma unui anunț postat de acesta pe merchandise.ro în care oferea spre vânzare paleți de lemn. Cu aceasta ocazie învinuitul le-a vândut fără factură 1 tonă de paleți de lemn polițiștilor sub acoperire.

În luna februarie 2011 organele de cercetare penală s-au prezentat la sediul social al SC 450 SRL și, cu autorizarea procurorului, au pătruns în incinta imobilului în vederea efectuării unui control tematic, ocazie cu care au ridicat documentele contabile ale societății precum și bunurile care se aflau în depozitul societății comerciale.

La data de 01.01.2012 inculpatul MM a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată. La data de 09.05.2013 inculpatul M.M. a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare cu aplic. art. 81 Cp. Împotriva hotărârii nu a fost formulată cale de atac. Având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia dreptului la un proces echitabil care dintre următoarele aspecte nu constituie o încălcare a garanțiilor prevăzute de art. 6 din Convenție:

- A. durata totală a procedurilor în materie penală de aproape 10 ani, prin raportare la complexitatea cauzei, numărul persoanelor cercetate, atitudinea autorităților și activitățile efectuate
- B. efectuarea controlului tematic la sediul social al SC 450 SRL cu autorizarea procurorului și pătrunderea în incinta birourilor și depozitului societății de unde au fost ridicate documente contabile și bunuri
- C. folosirea investigatorilor sub acoperire și achiziționarea bunurilor fără factură de la învinuit ca urmare a anunțului postat de acesta pe internet

Răspuns: C

20 Z, cetățean român domiciliat în municipiul B din România, este urmărit penal în Ungaria pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de tâlhărie pe teritoriul acestui din urmă stat. Instanța maghiară competentă a emis un mandat european de arestare privind pe cetățeanul Z și a sesizat instanța competentă română, pentru predarea acestuia.

Z invocă în fața instanței române că a fost audiat în fața instanței maghiare fără a fi asistat de avocatul ales, ci doar în prezența unui apărător din oficiu, care nu și-a îndeplinit corespunzător atribuțiile. Z invocă încălcarea dreptului la apărare și susține că această încălcare constituie un motiv de refuz de executare a mandatului european de arestare.

Instanța română, constatând că este necesară pronunțarea unei hotărâri preliminare, sesizează CJUE cu:

- A. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând efectul direct al Deciziei - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre;
- B. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând interpretarea articolelor relevante din Decizia - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre și a articolului 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene;
- C. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând validitatea articolelor relevante din Decizia - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre și a articolului 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Răspuns: B